

Високоповаганни Добродію!

Дуже прошу д Вас не одмовити мені в при-
міщенню на сторінках "Л.-Н. Вісника" додава-
ної річи "До С. Єфремова", яка з'являється не-
мов'ляючи до редакції, мою про до віднови-
ння (друкуванню) на його слова, відносно мене.
Я знаю, що комітет канц. д. Хоркевич відпо-
відав йому, скориславши як послугами Ва-
шої редакції:

Вибачайте, що засягнуто турбою Вас
своїми проханнями. Але в нас крім
наукової "України" і єдиної "Ради" адже
нікого не існує і немає до кого звертатися
з "полемікою"...

З субним високим до Вас
мануванем

Хриси Дичевська

16/VII, 1907.

Харків, Сумська, ч. 31.

До П. Єрємова

Не слід пудити нам гармонію душі
 Як то небесний світ на дні її пада,
 Як то кристалем душ і вічною красою
 Вона сіє нам у нощі смурку і зла!
 Сніваче, бережи якравні промінні мрії,
 Не дай загаснути любові до краси,
 Пильнуй щоб дух не спав зурмивою добою
 У світло те його у темряву неси!
 Хай сонце світ палкий в душі твоїй живе
 В часи неволи і свар, в подиві трагії і сміх,
 У темну, глупу ніч, і в до-світа, і ранноці,
 І в квітні квіток, і в зимних кінцях скріп...
 Без друзів, без порад і модних ворогів
 Не оглядаючись до сонця ти прийдеш —
 - Ми хто тебе знає ти ні перед осянком —
 І тільки біля душі виспівуй і галиш.
 І як то промінні духа дух всіх комет блискі,
 І як то світ краси всім людям засія,
 Що рівки вже тоді побіжно сурепекаєш
 Душа забудого, самітнього співуча!!.....

Христя Алчевська

16/III, 1907.